

המבקש להצטרף כידיד בית המשפט:

המכון לחקר ארגונים לא ממשלתיים (עמותה רשומה 0465508-58)

המבקש להצטרף כידיד בית המשפט

באמצעות ב"כ עו"ד מוריס הירש
מרח' יד חרוצים 10, ירושלים
טל: 02-566-1020 פקס: 077-511-7030

בעניין שבין:

1 ארגון Human Rights Watch
2 עומר שאקר

העותרים

באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או אמילי שפר עומר-מן
ו/או סופיה ברודסרי ו/או מיכל פסובסקי
מרח' דוד חכמי 12, תל אביב 6777812
טל: 03-6206947/8/9, פקס 03-6206950

- נגד -

שר הפנים

המשיב

באמצעות ב"כ, מפרקליטות מחוז ירושלים,
רחוב מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים ת.ד. 49333 ירושלים 9149301
טל: 02-5419555, פקס: 026468053

בקשת הצטרפות כ"ידיד בית משפט ("Amicus Curiae")

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקש להצטרף לעתירה דנן, כידיד בית המשפט, ולפרוס בפני בית המשפט את טיעוניו ביחס לעניין הנדון בו.

ואלה נימוקי הבקשה:

עניינה של העתירה בתקיפת החלטתו של שר הפנים שלא לחדש את אשרת השהייה והעבודה בישראל של העותר מס' 2 שמועסק על ידי עותר מס' 1. עיקר טענת העותרים הינו כי העותר מס' 2 הוא "מומחה" בעל שיעור קומה שמן הדין ראוי לאפשר את העסקתו על ידי עותר מס' 1, דווקא בישראל.

מאחר שהעתירה מעלה מספר שאלות הן ביחס למעמדו ולפעילותו של עותר מס' 1 והן, וביתר שאת, ביחס לעותר מס' 2, סבור המבקש, שהוא יכול לתרום ולסייע, ובאופן משמעותי, לבית המשפט בקבלת החלטתו ביחס לעתירה.

בתי המשפט מכירים, במספר הולך וגובר של הליכים, במוסד ידיד בית המשפט. פסיקת בתי המשפט אף הרחיב את ההיעזרות במוסד ידיד בית המשפט לצדדים אשר מייצגים, מתוקף עיסוקם או תפקידם, "אינטרס או מומחיות שמן הראוי שישמעו בפני בית המשפט בסכסוך ספציפי" (מ"ח 7929/96 קוזלי נ' מדינת ישראל פ"ד, נג (1) 529, 552, 1999).

בפרשת קוזלי, מנה בית המשפט מספר שיקולים הרלוונטיים לבחינות בקשות מסוג זה. לצד השיקולים הפרקטיים, כגון עמדות הצדדים להליך עצמו; מהות הסוגיה העומדת להכרעה; סוג ההליך; הפרוצדורה הנוהגת בו; והשלב שבו הוגשה בקשת ההצטרפות (שם, עמ' 554), מנה בית המשפט מספר שיקולים מהותיים, ובכלל זה: האם יהיה בנוכחות המבקש בהליך "כדי לתרום לגיבושה של ההלכה בעניין מסוים, זאת על יסוד הצגת מלוא העמדות הרלוונטיות בעניין הנדון ותוך מתן ייצוג ופתחון פה ודעת לגופים מייצגים ומקצועיים" (שם, עמ' 553); האם יש בהצטרפות כדי "לתרום הן לדיון עצמו והן לאינטרס הציבורי" תוך שמירה על יעילות הדיון ועל זכויות הצדדים (שם, עמ' 530); מומחיותו, ניסיונו והייצוג שהמבקש מעניק לאינטרס שבשמו מבקש הוא להצטרף להליך.

המבקש עומד בכל הקריטריונים שנקבעו בפסיקה ופוטנציאל תרומתו לדיון ולאינטרס הציבורי משמעותי ביותר.

המבקש הוא ארגון שקיים שנים רבות, שעוסק במחקר יידועי ביחס לארגונים לא-ממשלתיים (כגון העותר מס' 1) שפועלים ישראל ומחוצה לו, ובפעילים באותם הארגונים (כגון העותר מס' 2), בניסיון להשפיע על דעת הקהל בכל הקשור לסכסוך הישראלי-פלסטיני.

המבקש הינו בעל ניסיון מצטבר פעיל בארץ ובחו"ל, ומופיע בפני ונפגש עם גופים מדינתיים ובינלאומיים העוסקים בתחום.

מתוקף מחקריו, המבקש הפך למוקד ידע ומומחה ביחס לעותר מס' 1. כמעט מרגע היווסדותו, עוקב המבקש אחר פעילות העותר מס' 1, וזאת לאחר שזיהה אותו **כאחד הארגונים המרכזיים והעיקריים שפועלים נגד מדינת ישראל**. המבקש כתב דו"חות רבים שבהם בחן והפריך את הטענות שהשמיע העותר מס' 1. נכוח פעילות המבקש וההצלחה שלו להמעיט מכוחם של דוחות העותר מס' 1, הקים האחרון וועדה פנימית ייעודית שעוסקת במבקש.

לציין, המבקש מעוניין להצטרף להליך, **אך לצורך הצגת מידע עובדתי (גלוי) משלים ביחס לפעילות הרלוונטית של העותרים**, וזאת מבלי לנקוט עמדה ביחס לסוגיות המשפטיות העולות בעתירה. בהתאם, היעדרות בית המשפט לבקשה זו, אינה צפויה להכביד על ההליך.

ודוק, המבקש אינו מעוניין בהבעת דעה ביחס לשאלה האם להתיר עותר מס' 2 להמשיך ולהשהות בישראל, אלא רק מעוניין להציג בפני בית המשפט את מלוא התמונה העובדתית ביחס לעותרים, שעל בסיסה ניתן יהיה לקבל החלטה.

עוד יצויין, לגישת המבקש, בקשה זו לא תיפגע ביעילות הדיון בעתירה, שהוגשה רק לאחרונה ואשר, למיטב ידיעת המבקש טרם נקבע מועד לדיון בעתירה לגופה.

בקשה זו, לרבות עמדת המבקש, הועברה לעיון ב"כ העותרים וב"כ המשיב.

ב"כ העותרים, עו"ד סופיה ברודסקי הודיעה כי "בקשת המבקש הגיעה לשולחנם של העותרים ביום 17.6.18 בשעות הבוקר, בשל עומס עבודה אין ביכולתם של העותרים להתייחס לבקשה במסגרת השעות שהוקצבו, וזאת עד לשעה 21:00 באותו היום. העותרים יבקשו להגיב במסגרת החלטת בית המשפט."

ב"כ המשיב, עו"ד מורן בראון מסר שאף הוא יבקש להשיב להקשה לאחר הגשתה לבית המשפט.

ירושלים, 18 ביוני 2018

מוריס הירש, עו"ד

חוות דעת המבקש

פתח דבר

1. כפי שצויין בבקשה גופה, המבקש מבקש להצטרף להליך זו, אך ורק על מנת לפרוס בפני בית המשפט הנכבד את מלוא העובדות ולהעמיד דברים על דיוקם ביחס לעותרים, ואגב כך, להניח בפני בית המשפט את תמונה מלאה שעל בסיסה יוכל בית המשפט לקבל את החלטתו.
2. בעוד העותרים עושים מאמצים כבירים על מנת לטעון שעסקינן בפעילי זכויות אדם נטולי אג'נדה אנטי ישראלית, הרי שהמציאות היא הפוכה לחלוטין.
3. במציאות, מטרתם של מרבית הפרסומים של העותרים הקשורים לישראל הינה לגרום לנזק כלכלי, דיפלומטי, משפטי ותרבותי לישראל ולבודד את המדינה מבחינה בינלאומית. העותרים קראו וקוראים, שוב ושוב, לחרם ולהימנעות מהשקעות בישראל ובחברות ועסקים הפועלים בישראל ואף השתתפו בקמפיילים אחרים של דמוניזציה נגד מדינת ישראל.
4. זוהי הפעילות האמתית של העותרים, ואל לו לבית המשפט להישאב למציאות המדומה והמסולפת שעותרים מנסים להרכיב.
5. **אין המדובר במלחמה על זכויות אדם.** במדינת ישראל פועלים עשרות רבות של ארגוני זכויות אדם. פעילותם מתקיימת כחלק מהדמוקרטיה הישראלית. הדמוקרטיה הישראלית הינה חזקה ויכולה להחיל הבעת דעות שונות ומשונות, בספקטרום נרחב של נושאים חברתיים ומדיניים. הפעילות הזאת, הייתה קיימת לפני תחילת פעילותו של העותר מס' 1, ובוודאי ובוודאי לפני תחילת פעילותו של העותר מס' 2, והיא תמשיך ללא כל קשר להכרעה בעתירה זו.
6. משכך, הניסיון של עותרים ללכת אימים הן על מדינת ישראל והן על בית המשפט, כאילו הפסקת פעילותו של העותר מס' 2, דווקא בישראל, היא זו שתחריב את הדמוקרטיה הישראלית, דינו להידחות.
7. השאלה המרכזית שניצבת בפני בית המשפט היא האם מדינת ישראל, חייבת להתיר את המשך שהייתו של **אדם זר ועויין**, העותר מס' 2, בישראל, וזאת על אף תמיכתו המוצהרת ופעילותו לטובת תנועת החרם, משיכת השקעות והטלת סנקציות על מדינת ישראל [להלן: "תנועת החרם"]. ודוק. עסקינן רק בעותר מס' 2, שהרי העותר מס' 1 מעסיק גורמים אחרים בישראל חוץ מהעותר מס' 2, שחלקם אזרחים ישראלים - כגון עו"ד שרי באשי - כך שאף אם יאלץ העותר מס' 2 לעזוב את ישראל, הרי שפעילות העותר מס' 1 צפויה להימשך.

המבקש

8. המבקש הינו מכון מחקר שנוסד בשנת 2002 על ידי הפרופסור ג'ראלד שטיינברג מאוניברסיטת בר אילן, והפך לארגון עצמאי ועמותה רשומה ב-2007.
9. המוכן הוקם כתגובה ישירה ל"וועידת דורבן" של האו"ם, שהתקיימה באוגוסט וספטמבר 2001, והייתה אמורה לעסוק בגזענות, הפליה, שנאת זרים וחוסר סובלנות בהקשרים אלו. עובר לקיום הוועידה, התקיימה וועידה מכינה שאליה לא הותרה כניסת יהודים ומדינת ישראל לא הוזמנה.
10. אף אם ניתן היה, בתחילה, להתייחס למטרות המוצהרות של הוועידה באופן חיובי, הרי שהלכה למעשה, במהרה הפכה הוועידה לזירה של אנטי שמיות ברורה ולתקיפת מדינת ישראל. הלך הרוח של הוועידה גרם הן לנציגי מדינת ישראל והן לנציגי ארה"ב לעזוב את הוועידה.

11. לצד הוועידה הרשמית, התקיימה וועידה נוספת שאורגנה על יד האו"ם עבור ארגונים לא-ממשלתיים רבים. וועידה אלטרנטיבית זו העפילה בעוינותה אפילו על וועידת המרכזית. כרוזים עם דברי שבח להיטלר יחד עם כרוזים שבהם כונתה מדינת ישראל "מדינת אפרטהייד" הופצו ברבים.

12. בסיום הוועידה התקבלה הצהרה שבה האשמה שמדינת ישראל היא מדינת אפרטהייד שמבצעת רצח עם. עוד הוסיפה ההצהרה קריאה לבידודה המוחלט של מדינת ישראל והטלת סנקציות וחרם כחובה.

13. **בוועידה האלטרנטיבית השתתפה, כבר אז, העותר מס' 1 ועלו דיווחים שנציג מטעם העותר מס' 1 אף מנע, באופן אקטיבי, את השתתפותו של נציג ארגון לא ממשלתי יהודי מלהשתתף בכנס מסויים.**

14. נוכח התובנה שהארגונים הלא-ממשלתיים הינם בעלי כוח והשפעה אדיר על השיח הבינלאומי, החליט פרופ' שטיינברג להקים את המכון.

15. המכון מורכב מחקורים, כולם בעלי השכלה גבוה וניסיון בתחומים רלוונטיים, שאוספים מידע רב ביחס לפעילות של הארגונים הלא-ממשלתיים הרבים מאוד שפועלים בחו"ל, בישראל, ובשטחי יהודה, שומרון ורצועת עזה נגד מדינת ישראל.

16. המכון חוקר את פרסומיהם של הארגונים, תוך בחינה האם מדובר בפרסומים מאוזנים שמשקפים פעילות של "ארגוני זכויות אדם" אמתיים, או שמא, מדובר בפרסומים, שנושאים, באופן מסולף, את התואר "מגיני זכויות אדם" כאשר למעשה מדובר בניצול התחום על מנת לתקוף את מדינת ישראל.

17. בנוסף חוקר המכון את מקורות המימון של הארגונים.

18. בשל המומחיות הרבה שרכשה המכון במשך השנים, מוזמנים פרופ' שטיינברג וחוקרי המכון להשתתף בדיונים ובכנסים אין ספור, הן בארץ והן בחו"ל, ובכלל זה, בפני פרלמנטים שונים ברחבי העולם.

19. במהלך שנות קיומו, המכון פרסם עשרות רבות של דו"חות שהוצפו ברבים.

20. כאות הכרה נוספת למומחיות ולמעמד המכון, בשנת 2013, הוא זכה למעמד מיוחד של 'ארגון מיעץ' (Consultative Status) למועצה הכלכלית והחברתית של האו"ם (United Nations Economic and Social Council). המכון הינו בין הארגונים הלא-ממשלתי הבודדים בארץ שזכו למעמד זה.

21. בשל הניצול החוזר ונשנה של העותר מס' 1 את תואר "מגן זכויות אדם", שבו הוא מתכסה על מנת לתקוף את מדינת ישראל, מצוי העותר במדרג גבוה בתוך מארג הארגונים שאחריהם עוקב המכון.

22. המכון פרסם דו"חות וניירי עמדה רבים ביחס לטענות השונות של העותר מס' 1 וחשף את הסילופים הרבים, הן עובדתיים והן משפטיים, שהופיעו בפרסומיו.

23. **על יסוד המעקב הסדור, השיטתי והמעמיק ביחס לפעילות של העותר מס' 1, המכון רכש מומחיות רבה וייחודית שיכולה לסייע בידי בית המשפט לקבל את ההכרעה בהליך זה.**

רקע ביחס לעותר מס' 1:

24. עותר מס' 1 הינו ארגון לא-ממשלתי, בעל תקציב ענק, שלו קשרים הדוקים והשפעה רבה על ממשלות מערביות, והשפעה רבה במוסדות בינלאומיים. פרסומיו מציגים חוסר בולט הן בסטנדרטים מקצועיים, הן במתודולוגיית מחקר והן בניסיון וידע בתחומים צבאיים ומשפטיים, והכל עם נטייה שורשית-אידיאולוגית אנטי ישראלית.

25. מזה שנים רבות מעורב העותר מס' 1 בפעילויות שונות שיש בהם משום ניסיון פגיעה במדינת ישראל.

26. כפי שצויין לעיל, כבר בשנת 2001, השתתף העותר מס' 1 ב"וועידת דורבן" ונמנה על הארגונים שהיו שותפים למסקנות שמדינת ישראל היא אנטי שמית ומבצעת רצח עם.

27. בשנת 2004 הצטרף העותר מס' 1 לקריאה לחרם נגד מדינת ישראל. באותו שלב, ניסה העותר לגרום לחברת "Caterpillar" להפסיק למכור למדינת ישראל חלקים חיוניים לדחפורי ה-D9, שנמצאים בשימוש צה"ל ושבאותה תקופה שימושו את צה"ל לצורך ביצוע פעולות ביטחוניות נחוצות להתמודדות עם הטרור הפלסטיני.

ראו בהקשר זה :

<https://www.hrw.org/news/2004/11/21/israel-caterpillar-should-suspend-bulldozer-sales>

28. בשנת 2009 עותר מס' 1 אירגן אירוע התרמה בערב הסעודית, תוך הישענות על האג'נדה האנטי ישראלית שלו ושד "ההשפעה של הארגונים הפרו-ישראלים" על מנת לשכנע גורמי ממשל והאליטות השולטת מהחרבה הסעודית לתרום כספים לארגון.

ראו בהקשר זה :

www.ngo-monitor.org/reports/focus_hrw_raises_funds_in_saudi_arabia_by_demonizing_israel

29. באותה שנה, התברר כי אחד מחוקריו הבכירים, Marc Gaslasco, הוא אספן אובססיבי של פריטים נאציים.

ראו בהקשר זה :

www.ngo-monitor.org/reports/expert_or_ideologues_hrw_s_defense_of_marc_gaslasco_s_nazi_fetish

30. במקביל, העותר אף הגיש מספר מסמכים לוועדת גולדסטון, הזכור לשמצה, שבהם גזר השוואה בין ישראל לחמאס והאשים את מדינת ישראל בהרג מכוון של אזרחים. אין המדובר באירוע חד פעמי. במהלך השנים, העותר מס' 1 הגיש עשרות מסמכים לפורומים בינלאומי, כאשר במסמכים אלה עובר, כחוט השני, האשמות קשות בלתי מבוססות נגד מדינת ישראל.

31. הריקבון העמוק שחדר את שורותיו של עותר מס' 1, הביא אפילו את מייסדו, מר רוברט ברנשטיין, למתוח ביקורת חריפה כלפי הארגון בשל התעלמותו מהפרות חמורות של זכויות אדם בחברות סגורות, בשל ההאג'נדה האנטי-ישראלית של הארגון, ובכך שפירסם דו"חות שתורמות להפיכת מדינת ישראל למדינה מנודה.

ראו בהקשר זה :

https://www.nytimes.com/2009/10/20/opinion/20bernstein.html?_r=1&em

32. מחקרים שפירסם המבקש מראים שעותר מס' 1 מתמקד, באופן חסר מידתיות, בגינויים של מדינת ישראל וכי באופן חוזר ונשנה, דוחותיו הם חסרי אמינות. העותר מבסס את דוחותיו, באופן בלעדי, על נראטיב הקורבן הפלסטיני, מחד, והתוקפנות הישראלית הנטענת, מאידך.

33. העותר נוהג להשתמש בפרשנות משפטית מסולפת, תוך אימוץ סטנדרטים ייחודיים למדינת ישראל, על מנת להאשים אותה בביצוע "פשעי מלחמה", "הפרות חמורות של זכויות אדם ומשפט הומניטארי", "ענישה קולקטיבית" וטיפוח "תרבות של חסינות".

ראו בהקשר זה:

<https://www.hrw.org/middle-east/n-africa/israel/palestine>
<https://www.hrw.org/world-report/2013/country-chapters/israel/palestine>
<https://www.hrw.org/middle-east/n-africa/israel/palestine>
<https://www.hrw.org/news/2015/08/26/how-israeli-impunity-threatens-palestinian-children>

34. לאחרונה, נטל על עצמו העותר מס' 1 תפקיד מוביל, ביחד עם ולצד כל הארגונים השונים הקשורים לתנועת החרם, בניסיון להניע את פיפ"א, איגוד הכדורגל הבינלאומי, להטיל סנקציות על ההתאחדות הישראלית לכדורגל. העותר מס' 1 הוביל קמפיין זה במשך מספר שנים, כתב והפיץ חוות דעת ופנה במספר הזדמנויות לפיפ"א. העותר מס' 2, כפי שיוצג להלן, נטל חלק פעיל בקמפיין זה, ואף נסע, נסיעה מיוחדת, למפגש של פיפ"א בבחריין, על מנת לנסות ולהשיג את מטרות הארגון.

<https://www.insidethegames.biz/articles/1057163/hrw-slams-fifa-for-decision-over-human-rights-breaches-in-israeli-settlements>

<https://www.hrw.org/news/2017/05/11/fifa-delay-israeli-settlement-club-decision-sets-back-reform> ובו קראה מפורשת להטלת סנקציות.

<https://www.hrw.org/news/2017/01/10/fifa-must-take-strong-stance-against-israeli-settlement-clubs>

<https://www.hrw.org/news/2017/05/10/4-years-fifa-still-deciding-if-it-will-follow-its-own-rules>

<https://www.hrw.org/news/2016/09/25/israel/palestine-fifa-sponsoring-games-seized-land>

<http://www.palestinechronicle.com/hrw-fifa-follow-own-rules-on-israeli-settlement-clubs>

<https://www.middleeastmonitor.com/20160926-hrw-fifa-sponsoring-games-on-stolen-land-in-israeli-settlements>

ביחס לנסיעתו של העותר מס' 2 לבחריין, ראו:

<http://www.middleeasteye.net/news/bahrain-denies-entry-human-rights-watch-representative-559298390>

35. הגם שניסיון זה כשל בסופו של דבר, כישלון מובהק, הרי שניתן לומר, שכישלון זה לא היה תלוי במאמציו של עותר מס' 1, שעשה את הכל שלא ידו, על מנת לגרום לו להצליח.

36. בתקופה האחרונה, העותר משחק תפקיד מוביל בקמפיין שמטרתו להכניס את צה"ל ל"רשימה השחורה" של מזכ"ל האו"ם ביחס לגורמים שמפרים זכויות קטינים בעת מלחמה, כאשר המטרה הסופית היא הטלת סנקציות על מדינת ישראל. למען קידום מטרה זו, אף הופיע העותר מס' 2 בכנס של ארגון אחר בעל זיקות רבות ועמוקות לארגון הטרור החזית העממית.

37. מאז החלו האירועים האחרונים ברצועת עזה, נמנה העותר מס' 1 על מבקריו החריפים של מדינת ישראל. ביקרות זו, התייחסה, באופן המגמתי שמאפיין את העותר, אך ורק למדינת ישראל.

38. לא נשמעה ביקורת על עידוד הקטינים הפלסטינים להשתתף באלימות.

39. לא נשמעה ביקרות על שימוש ארגוני הטרור במגינים אנושיים.
40. לא נשמעה ביקרות על חפירת מנהרות הטרור.
41. ולא נשמעה ביקרות על האלימות הפלסטינית בכלל.
42. והנה, בימים אלה ממש, ובעוד עתירות העותרים תלויה ועומדת בפני בית המשפט הנכבד, פרסם העותר מס' 1 עוד דו"ח ביחס למערכת הבנקאות בישראל.
43. בניסיון להסתיר ולעמעם את קריאותיו ותמיכתו בתנועת החרם, מנסה העותר מס' 1 לטעון, שכל מטרתו היא להציג את ה"פשעים" שמבצעת מדינת ישראל, כדי שגורמים העסקיים יוכלו להנהיג סטנדרטים חברתיים שמוקיעים תופעות אלו.
44. ניסיון הסתרה זו, דינו להיכשל, שהרי דו"חותיו של העותר מס' 1 מהווים בסיס לדו"חות של מועצת זכויות האדם של האו"ם שעניינם גיבוש הרשימה השחורה של עסקים וגופים שקושרים בפעילות וזאת לצורך קידום תנועת החרם.
45. התמונה המתגבשת היא ברורה. עותר מס' 1 פועל ללא ללאות, ומזה שנים רבות, על מנת להשחיר את פניה של מדינת ישראל. בכדי להשיג מטרה זו, העותר מס' 1 כותב ומפיץ דו"חות מסולפים, ואז פועל בכל פורום הפתוח לו על מנת להשפיע על מקבלי החלטות.
46. **מטרת הפעילות של העותר מס' 1 היא להביא לחרם על מדינת ישראל, הוצאת השקעות בה והטלת סנקציות עליה.**
47. לעיתים נושאת פעילות זו אופי גלוי ומובהק, ולעיתים נעשית הפעילות באופן ערמומי תוך שימוש ב"רשתות הסוואה", שנועדו, מחד, להעביר מסר ברור לעולם כולו, ומאידך, לאפשר לארגון, להציג מצג דומה למצג שהוא מציג בפני בית המשפט הנכבד, כאילו מדובר בארגון זכויות אדם טהור ש"כולו תכלת".
48. אף אם יורחק העותר מס' 2 מישראל, הרי שהפעילות האנטי-ישראלית של הארגון אינה צפויה להיפסק. היא הייתה קיימת לפני העסקתו, ואף לאחר שיעזוב, היא עתידה להימשך.

העותר מס' 2

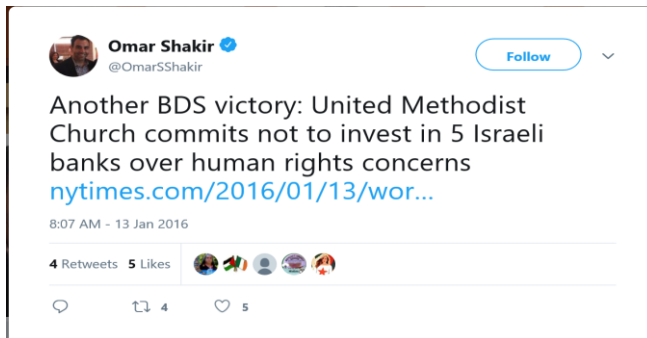
49. **עותר מס' 2 הינו תומך נלהב ופעיל בתנועת החרם נגד מדינת ישראל מזה למעלה מעשור.** בהרצאה שנשא בפני קהל באוניברסיטת אירוויין בארה"ב בשנת 2010, קרא באופן אקטיבי לשומעים להתגייס לפעול כרוח ולקידום התנועה. בין השאר הזכיר, כי עוד בהיותו סטודנט בשנת 2006, היה פעיל בתנועה.

ראו בהקשר זה:

<https://www.youtube.com/watch?v=0v5pqFFDD8A&feature=youtu.be&t=63>

50. ככל הנראה, בשל דעותיו ופעילותו, מיד ובסמוך לפני העסקתו על ידי העותר מס' 1, העותר מס' 2 הועסק בארגון Center for Constitutional Rights (להלן: "CCR"), בארה"ב.
51. **CCR הינו אחד הארגונים הלא ממשלתיים העיקריים והמובילים שפעילים בתנועת החרם, משיכת ההשקעות והטלת סנקציות נגד מדינת ישראל.** בשל פעילות הארגון, רק לאחרונה נמנעה כניסתם למדינה של מספר פעילי הארגון.
52. **במסגרת העסקתו ב-CCR, המשיך העותר מס' 2 לתמוך בתנועת החרם.**

53. ההתבטאויות לכך היו רבים וכללו, בין היתר, מסרים במדיה החברתית והשתתפות בכינוסים. כך למשל, ביום 13 בינואר 2016 צייץ:

עוד ניצחון ל BDS:
הכניסה המתודיסטי
המאוחדת התחייבה
שלא להשקיע ב- 5
בנקים ישראלים בשל
חששות ביחס לזכויות
אדם

54. ביום 16 באפריל 2016, שוב הביע העותר מס' 2 את תמיכתו והזדהותו עם תנועת החרם. זאת עשה בציוץ בחשבון הטוויטר שלו, ובו כתב "התנועה שלנו ממשיכה להתגלגל... תרשמו עוד ניצחון ל- BDS: סטודנטים לתארים שניים הצביעו בעד חרם אקאדמי על ישראל"

55. כעבור מספר ימים, ביום 21 באפריל 2016, השתתף העותר מס' 2 באירוע שבו הציג את המבט ההיסטורי, השוואתי ותיאורטי של תנועת החרם והסביר מדוע מדובר בכלי כה חזק.

ראו בהקשר זה:

<http://www.thejerusalemfund.org/events/upcoming/bds-context-challenges-omar-shakir-rahul-saksena>

56. ימים ספורים לאחר האירוע שוב שיבח העותר מס' 2 את תנועת החרם. בציוץ מיום 25 באפריל 2016, צייץ העותר:

Omar Shakir ✓
@OmarSshakir

Follow

A #BDS victory north of the border: Canadian student union votes to divest from four firms aiding Israeli abuses

ניצחון #BDS מצפון
לגבול: איגוד
סטודנטים קנדים
הצביע להוציא
השקעות מארבע
חברות שמסייעות
להפרות
הישראליות

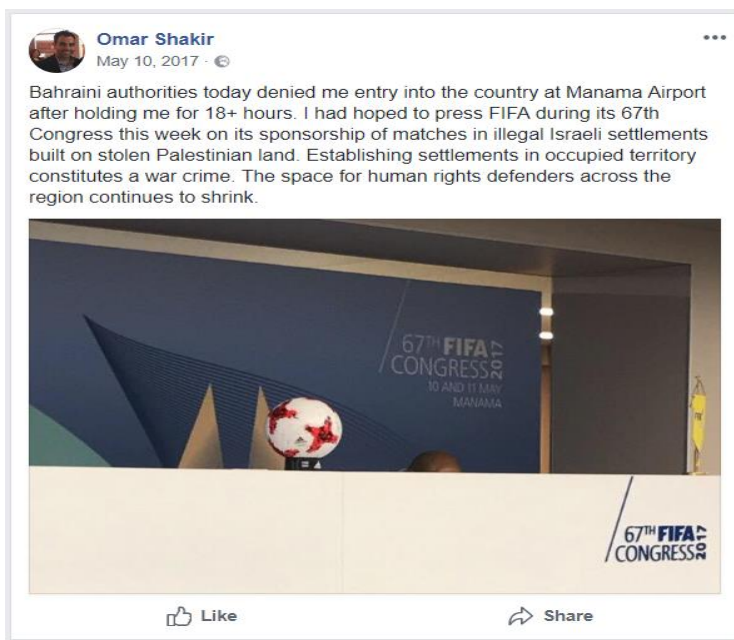
57. לנוכח פעילות זו, ומשנודע על המינוי של העותר מס' 2 לתפקידו אצל העותר מס' 1, פרסם המבקש דו"ח ובו צויינה פעילותו בתנועת החרם וכי הבחירה בעותר מס' 2 לערוך מחקר בקשר לסכסוך הישראלי-פלסטיני אינה ראויה.

ראו בהקשר זה :

<https://www.ngo-monitor.org/omar-shakir-bds-activist-human-rights-watch-official/>

58. כמוזכר לעיל, מיד ובסמוך לאחר תחילת העסקתו בישראל של העותר מס' 2, הוא המשיך את ניסיונות הארגון להשפיע על איגוד הכדורגל הבינלאומי, פיפ"א, להטיל סנקציות על ישראל. הבסיס לדרישה לפיפ"א, הייתה חוות דעת של העותר מס' 1, שאומץ על ידי הרשות הפלסטינית. חוות הדעת עצמה, המציאה טענות עובדתיות והלביש עליהן טענות משפטיות חסרי בסיס.

59. היסודות הרעועים של חוות הדעת והגישה של הרש"פ לא הפריעה לעותר מס' 2 לעלות על טיסה ולנסוע לבחריין על מנת לנסות ולהשפיע על גורמי פיפ"א, **וזאת כל עוד האמצעים שירתו את המטרה - הטלת סנקציות על ישראל**. למרבה המזל, ניסיונו של העותר נכשל, אך בשל ההתערבות של הרשויות בבחריין שלא התירו את כניסתו למדינה. וכך דיווח העותר מס' 2 בדף ה-Facebook שלו :

רשויות בחריין מנעו ממני כניסה בשדה תעופה מנאמה לאחר שהחזיקו אותי למשך יותר מ-18 שעות. קווייתי ללחוץ על פיפ"א במהלך הקונגרס ה-67 שמתקיים השבוע ביחס לחסותה על משחקי כדורגל בהתנחלויות הבלתי חוקיות שנבנו על אדמה פלסטינית גזולה. הקמת התנחלויות בשטח כבוש מהווה פשע מלחמה. מרחב הנתון למגני זכויות אדם באזור ממשיך להצטמצם.

60. גם עם שובו לארץ, המשיך העותר לעסוק בקידום תנועת החרם.

61. אחד המהלכים המרכזיים בתנועה זו, הוא הפעלת לחץ על המועצה לזכויות אדם באו"ם, שידועה בגישתה העויינת את מדינת ישראל, לגבש "רשימה שחורה" של גופים וחברות שפועלים בישראל ובשטחי יהודה ושומרון. מטרת הרשימה, היא לחשוף את זהות הגופים וחברות שפועלים אותם האזורים, וזאת על מנת להשכיר מהלכי המשך של הפעלת לחץ נרחבת על אותם הגורמים בכדי להביאם להפסיק את פעילותם בישראל.

62. לפעילות זו התייחס העותר מס' 2 במספר הזדמנויות לצד עותר מס' 1. כך לדוגמא, בשני פוסטים בדף ה-Facebook שלו, התייחס לצורך בלהתקדם גיבוש הרשימה

63. במקביל לפעילותם בקידום "הרשימה השחורה" המשיכו העותרים את פעילותם בתנועת החרם ביחס לבנקים הישראליים. עותר מס' 1 הוציא דו"ח והעותר מס' 2 התייחס לדו"ח בפוסט ב-Facebook. כהרגלו, ניסה העותר מס' 2 לעמעם את קריאותיו, והתייחס לצורך של המשקיעים בבנקים הישראליים לנקוט בזהירות שמא הפעילות שלהם מהווה הפרה של הדין. וכך כתב:

Omar Shakir
September 13, 2017 · 🌐

Out today: New Human Rights Watch report exposes the role of the five major Israeli banks in supporting, maintaining and expanding illegal settlements in the occupied West Bank, including through financing construction projects, operating bank branches in settlements, and providing loans to settlement councils and mortgages to home-buyers in settlements. In so doing, they violate their international legal responsibilities to avoid contributing to rights abuses, including unlawful land seizures and systematic discrimination against Palestinians.

Banks claim Israeli law requires them to operate in settlements, but, as our analysis makes plain, they are choosing to provide these services. Foreign investors, including European pension funds using taxpayer dollars, have poured millions into these banks—they should conduct their due diligence to ensure that they are not supporting human rights violations and that their business relationships are settlement-free.

Israel/Palestine: Israeli Banks Supporting Settlements

Despite their claims, Israel's largest banks are not required by domestic law to provide many of the services and financing that help support, maintain, and expand unlawful settlements in the occupied West Bank, Human Rights Watch said in a report...

HRW.ORG

👍 Like ➦ Share

64. יש לזכור, שהעותרים, ביחד ולחוד, כבר הביעו את דעתם הנחרצת, שהקמת התנחלויות מהווה "פשע מלחמה", ועל כן, לגישתם, כל גורם המעורב ו/או המשקיע במפעל זה הינו בגדר מסייע לפושעי מלחמה. בהתאם, כאשר העותרים מתייחסים לפעילות זו ולגורמים המעורבים בפעילות זו, יש להבין את הדברים בהקשרם המלא ולהתעלם מניסיון הקריצה והעמימות – **זוהי קריאה לפגיעה בבנקים הישראליים ולקידום הפעולות השונות הקשורות לתנועת החרם**. כל הבנה אחרת תהווה עיוות הן של כוונת העותרים והן של המציאות האמיתית.

65. בנוסף על הפעילויות השונות והאחרות, בדצמבר 2017, **הצטרף העותר למהלך מובהק של תנועת החרם**.

66. מזה שנים רבות מתנהל קמפיין נרחב של ארגונים לא-ממשלתיים שתוקפים את מדינת ישראל על רקע אכיפת הדין כלפי קטינים פלסטינים באיו"ש. מרבית הטענות העובדתיות שנשמעות בקמפיין הינן חסרי כל בסיס, ואילו הפרשנות המשפטית של הקמפיין הינה תלושה מכל הקשר או לחילופין יוצר סטנדרט חדש באכיפת הדין שייוחדי למדינת ישראל.

67. בראשיתו, הקמפיין החל כמיזם של ארגון פלסטיני בעל זיקות רבות ועמוקות לארגון החזית העממית. המטרה העיקרית הייתה להביא להכנסת מדינת ישראל ל"רשימה השחורה" של מזכ"ל האו"ם כמדינה שמפרה זכויות קטינים. **זאת, כבסיס להטלת סנקציות על מדינת ישראל**.

68. והנה, כעבור עשור, הצליח אותו ארגון, בסיוע ובשיתוף עם העותרים, לקדם אג'נדה זו לכדי הצעת החקיקה האמריקאית הראשונה שמציעה להטיל סנקציות כלכליות וביטחוניות על מדינת ישראל בגין הפרות זכויות הקטינים.

69. העותר נרתם למיזם זה, הן בהשתתפותו בכנס שארגן הארגון והן בפרסום את דבר הנחת הצעת החוק ב-Facebook שלו.

Omar Shakir
December 12, 2017 · 🌐

Powerful words by US Congresswomen Betty McCollum, echoing years of HRW findings. Share widely:

"Israel is allowed to spend as much as \$800 million a year with little transparency, accountability, or oversight by US officials. Some of this money almost certainly flows to Israel's abusive military detention of Palestinian children. This detention system must end—and, until it does, Congress must prohibit Israel from using American taxpayer dollars to support it...

Israel's military court and detention system is unique in the world in its systematic incarceration of children, in this case Palestinian children. It is a system that denies basic due-process rights and is cruel, inhumane, and degrading.

Children as young as 12 years old are taken from their beds at night by Israeli soldiers and police. They are bound, blindfolded, and taken to detention centers. Under Israeli military law they are denied access to lawyers during interrogation, and even the youngest children are regularly denied access to their parents during interrogations. This happens to around 500 to 700 Palestinian children every year...

It should not require tremendous moral courage to stand up for the human rights of children. Sadly, the exception appears to be when those children are Palestinian.

I firmly believe that Palestinian children deserve to be treated with the same humanity, dignity, and human rights as any child anywhere, including children in the United States or Israel."

US Tax Dollars Must Not Be Used to Detain Palestinian Children

It's time to stand up for the human rights of Palestinian children who are mistreated and abused in the Israeli-military detention system.

THE NATION.COM

👍 Like ➦ Share

70. המהלך שאותו ביצעו העותרים לא היה פשוט ודרש סבלנות תוך קביעת יעדי ביניים. עם זאת, בדיעבד ניתן לזהות הן את מהלכים עצמם והן את מטרתן הסופית: העותרים מאמצים טענות עובדתיות שמשרתות את הנראטיב שלהם בדבר היות מדינת ישראל גורם מפר זכויות קטינים; לאחר מכן, הם מלבישים את הטענות בפרשנות משפטית חסרת בסיס; העותרים ממשיכים ב"חשיפת" העובדות והפרשנות; ולבסוף, **מסייעים בגיבוש ומברכים על הצעות חקיקה שמטרתן הטלת סנקציות על מדינת ישראל**. וכל זה בשיתוף עם ארגון בעל זיקות רבות ועמוקות לארגון טרור.

71. תמיכת העותר בהטלת חרם על מדינת ישראל בתחום הרכש של אמצעי לחימה, לא התמצתה בתמיכתו בחקיקה האמריקאית, אלא שביום 27 באפריל 2018, שחזר העותר ציוץ של ארגון אמנסטי, ובו קריאה מפורשת לממשלות העולם, להטיל חרם כולל על מכירת אמל"ח למדינת ישראל.

72. הצטרפות העותר לקריאה האמורה של ארגון אמנסטי מדבר כאלף עדים, שהעותר תומך בתנועת החרם!

73. בעוד הליכים אלו תלויים ועומדים בפני בית המשפט, הוציא העותר מס' 1 עוד דו"ח ביחס למערכת הבנקאית בישראל והצורך של גורמים אחרים לנקוט בזהירות משנה לבל יהיו מעורבים בביצוע פשעי מלחמה.

74. כאן המקום לציין, שבשים לב לתפקידו ומעמדו של העותר מס' 2 בארגון של העותר מס' 1 – ראש השלוחה – הרי שברור שהעותר הוא האחראי לכל הפרסומים השונים של העותר מס' 1 בכל הקשור לישראל והשטחי יהודה, שומרון וחבל עזה.

75. ואם נותר עוד ספק ספיקא בליבו של גורם כלשהו לאופיה האמיתית של פעילות העותר, הרי שההחלטה שלא להאריך את אשרת השהייה שלו חשפה את מה שניתכן והיה עוד מוסתר.

76. אגב קבלת ההחלטה, ופרסומיו של העותר בעניין, הוא החל לקבל ברכות ואיחולי הצלחה מגורמים מרכזיים שפועלים בתנועת החרם. כך למשל:

(א) ביום 9 במאי הודה העותר לארגון Alhaq – ארגון פלסטיני שהינו תומך נלהב של תנועת החרם – בגין תמיכתו.

(ב) ביום 8 במאי הודה העותר למעסיקו הקודם - שהוא כאמור ארגון מוביל בתנועת החרם - בגין התמיכה.

(ג) ביום 23 במאי הודה העותר למועצת ארגוני זכויות אדם הפלסטיני - שמשמשת כארגון הגג של הארגונים הפלסטינים ומאגד לפחות 10 ארגונים אחרים שתומכים בתנועת החרם - שאף היא הינה תומכת נלהבת בתנועת החרם, בגין תמיכתה.

77. ציוצים אלה הינם בבחינת "הגד לי מי חבריך ואגיד לך מי אתה".

78. ואף אם ניתן היה לקבל את ההסבר הקלוש שאין קשר בין הפעילות של אותם הגורמים בתנועת החרם לבין הברכות לעותר, הרי שהאמת נחשפה באירוע שהתקיים ביום 1 ביוני בחסות מעסיקו הקודם של העותר, CCR, שבו אמרה פעילה מרכזית אחרת בתנועת החרם:

"שהם [הרשויות הישראליות] משמיצים פעילים שתומכים בתנועת החרם, ובכלל זה אחינו היקר עומר שאקיר [העותר מס' 2] שעדיין מנסה להילחם בהליך משפטי, שעובד עם [העותר מס' 1] והם [הרשויות הישראליות] רוצים לגרש אותו רק בשל תמיכתו בתנועת החרם".
[ההדגשות הוספו - מ.ה.]

ראו בהקשר זה:

<https://www.facebook.com/CenterforConstitutionalRights/videos/10155758698808666/>

79. הנה כי כן, לא רק שהפעילות של העותר מדברת בעד עצמה, אלא שאף הגורמים הסובבים אותו, ושהם בעצמם פעילים בתנועת החרם, מברכים אותו על מאבקו ומציינים שהעותר מס' 2 תומך בתנועת החרם.

רגע לפני הסוף

80. בעתירתם, העותרים מנסים להראות שפעילותם מאוזנת ומפנים לדו"ח שפרסמו על החזקתם של שני ישראלים ברצועת עזה בידי ארגון החמאס.

81. ברם, המעיין בדו"ח ימצא שאין המדובר אלא בעלה תאנה.

82. הגם שדו"ח מציין את הפסול שבהחזקת שני הישראלים ברצועת עזה הרי שהוא מקבל, כמובן מאליו, את הטענה של ארגון הטרור החמאס כאילו כל ישראלי ששירת אי פעם בצה"ל ונכנס בעזה הינו בבחינת "מרגל". קבלה זו, מתבטאת בנימוקים החוזרים והנשנים שנותן הדו"ח על מנת להוכיח שני החטופים הישראלים מעולם לא שירתו בצה"ל.

83. שנית הדו"ח "דורש", כביכול, מהחמאס לאפשר לשני הישראלים החטופים ליצור קשר עם העולם החיצון בדיוק כפי שהתאפר לחייל גלעד שליט. **טענה זו הינה אחת הטענות המגוחכות ביותר**, שהרי לא ייתכן שארגון שלוחם, באופן אמיתי למען זכויות אנשים, יסכים לכך שאדם חטוף יהיה רשאי ליצור קשר עם העולם החיצון אך שלוש פעמים במשך 6 שנים!!!

84. אם מדינת ישראל הייתה מאמצת סטנדרט זה ביחס למחבלים הפלסטיני שמוחזקים בכלא הישראלי, אין ספק שהעותרים היו צועקים מעל כל גבעה, ועם מגה פון, שמדובר בהפרה חמורה של זכויות המחבלים. אבל מכיוון שדו"ח זה לא נועד אלא להיות עלה תאנה, שלא ישמש לצורך תקיפת מדינת ישראל, הרי שנראה שהעותרים הרגישו חופשיי מספיק כדי לוותר על עמידה בתנאים מקובלים.

85. שלישית, הדו"ח נמנע לחלוטין מלגנות את החמאס בגין החזקת גופותיהם של שני חיילי צה"ל.

סיכום

86. העותרים הינם פעילים וותיקים בתנועת החרם.

87. בתקופה שקדמה להעסקתו על ידי העותר מס' 1 בישראל הועסק העותר מס' 1 על ידי ארגון שהוא מבין המובילים את תנועת החרם. באותה תקופה, התייחס וברך העותר מס' 2 על מה שנתפס בעיניו כהישגים של תנועת החרם.

88. מאז הגעתו לישראל, המשיך העותר את פעילותו, אם באופן ישיר וגלוי, כגון פעילותו הקשורה לפיפ"א, ואם באופן מעומעם, תוך ניסיון להסתיר את כוונותיו האמיתיות.

89. העותר אף היה מוכן לחבור לארגון בעל קשרים הדוקים לארגון טרור על מנת להשיג את מטרותיו - **השמצת מדינת ישראל וקידום תנועת החרם**.

90. אין בין הרחקתו של העותר לבין החוסן של הדמוקרטיה הישראלית ולא כלום. בתוך מדינת ישראל פועלים ארגונים רבים שנלחמים למען זכויות אדם, חלקם עם דגש על עמידה איתנה על זכויות הפלסטינים. ארגונים חשובים אלו פעלו לפני הגעתו של העותר, וימשיכו לפעול אף לאחר עזיבתו.

91. אפילו העותר מס' 1 צפוי להמשיך את פעילותו תומכת תנועת החרם אף אם לא יותר לעותר מס' 2 להמשיך ולהשהות בישראל. לעותר מס' 1 עובדים מקומיים, שחלקם אזרחים ישראלים.

92. אף העותר עצמו צפוי להמשיך את פעילותו בתנועת החרם. הרי מצד אחד, כמו הנמר שטרם החליף את חברבורותיו, כך העותר **שמזה עשור לא זנח את תמיכתו ופעילותו למען תנועת החרם**. מהצד השני, אין סיבה מיוחדת שבגינה הוא חייב להימצא בישראל. העותר מס' 1 אינו מפעיל מערך נרחב של חוקרים, אלא נסמך על דו"חות של אחרים, וכל פעילות אותה יבקש העותר מס' 2 לעשות ניתן לעשות, אף אם יימצא מחוץ לישראל.